लज्जा तिरश्चां यदि चेतसि स्यादसंशयं पर्वतराजपुत्र्याः ।
तं केशपाशं प्रसमीक्ष्य कुर्युर्बालप्रियत्वं शिथिलं चमर्यः ॥४९॥
सर्वोपमाद्रव्यसमुच्चयेन यथाप्रदेशं विनिवेशितेन ।
सा निर्मिता विश्वसृजा प्रयत्नादेकस्थसौन्दर्यदिदृक्षयेव ॥५०॥
तां नारदः कामचरः कदाचित्कन्यां किल प्रेक्ष्य पितुः समीपे ।
समादिदेशैकवधूं भवित्रीं प्रेम्णा शरीरार्धहरां हरस्य ॥५१॥
गुरुः प्रगल्भेऽपि वयस्यतोऽस्यास्तस्थौ निवृत्तान्यवराभिलाषः ।
ऋते कृशानोर्न हि मंत्रपूतमर्हन्ति तेजांस्यपराणि हव्यम् ॥५२॥
अयाचितारं न हि देवदेवमद्रिः सुतां ग्राहयितुं शशाक ।
अभ्यर्थनाभङ्गभयेन साधुर्माध्यस्थमिष्टेऽप्यवलम्बते ऽर्थे ॥५३॥

---

49. Si animalium mentibus pudor inesset, haud dubie boves grunnientes conspectis montis filiae capillis, caudarum suarum amorem imminuissent.

50. Omnium rerum comparabilium collectione iusto loco disposita, magno labore illa creata erat ab universi creatore, ac si omnem pulchritudinem in uno corpore collectam videre cupisset.

51. Cum Náradas, qui incedit utut libet, puellam illam aliquando conspiceret prope patrem, constituit, illam futuram esse unicam Sivae uxorem, quae amore suo dimidium illius corpus occuparet.

52. Pater igitur, quanquam illa adulta aetate erat, alius sponsi desiderium abiecit: nam praeter ignem nulla corpora splendida merentur sacrificium versibus sacris consecratum.

53. Non vero Mons filiam suam deorum deo nuptum dare potuit, nisi ille peteret: vir bonus, precum repulsam timens, etiam in re desiderata nititur intercessore.